

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/4/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200661
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200661.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: W. Z., nar. XY, bytom N., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., IČO: 47 234 318, Heydukova č. 12, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej o výške náhrady za bolesť číslo 16349-9/2014-BA z 25.04.2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. októbra 2014, č.k. 21S/99/2014-70, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 22. októbra 2014, č.k. 21S/99/2014-70, zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania. Súčasne zrušil rozhodnutie žalovanej číslo 16349-9/2014-BA z 25.04.2014, ktorým (čiastočne) vyhovela odvolaniu žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava číslo 81166-10/2013-BAM z 30.10.2013 a zmenila výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že namiesto sumy 4830,00 € priznala žalobkyni náhradu za bolesť v sume 6642,00 €.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa dňa 29.08.2012 utrpela pracovný úraz - rozsiahle poranenia pravej hornej končatiny, pričom podľa posudku posudzujúceho lekára o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia z 05.06.2013 podľa § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“) bola bolesť vzhľadom na dlhodobý a veľmi bolestivý spôsob liečby s nutnosťou opakovaných operačných výkonov, infekčnými komplikáciami otvorených zlomenín ohodnotená počtom 1140 bodov. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná priznala náhradu za bolesť v sume 6642,00 €, lebo posudkový lekár ústredia pri kontrole posudku posudzujúceho lekára dospel k záveru o tom, že bolestné patrí len za 412,05 bodu.

Krajský súd zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a predloženie návrhu na Ústavný súd SR na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 9 ods. 7 veta druhá zákona

č. 437/2004 Z.z., s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 2, ods. 4, čl. 19 ods. 1, 2, čl. 20 a čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky. Zamietnutie návrhu krajský súd odôvodnil tým, že v danom štádiu konania ide ešte o predčasný návrh. Súčasne poukázal na to, že všeobecný súd je v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. oprávnený skúmať, či všeobecne záväzný právny predpis nie je v rozpore s Ústavou, avšak netreba, aby sa v každom rozhodnutí takou otázkou zaoberal; pokiaľ sa tejto otázky nedotkne, je zrejmé, že súd vychádzal z toho, že aplikovaný predpis je v súlade s Ústavou.

Krajský súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudkoch sp. zn. 7Sžso/13/2010 z 12.05.2011 a sp. zn. 9Sžso/70/2011 z 26.09.2012 vyslovil právny názor, že z kontrolného oprávnenia posudkového lekára podľa § 153 ods. 4 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) nevyplýva jeho kompetencia na úpravu - krátenie bodového ohodnotenia bolestného, ktoré stanovil posudzujúci lekár (§ 2 ods. 3 písm. d/ zákona č. 437/2004 Z.z.). Z uvedeného dôvodu krajský súd rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a zadováženie si znaleckého posudku podľa § 78 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z.

Rozsudok krajského súdu napadla odvolaním žalobkyňa. Namietla, že neprerušením konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p. nastala procesná situácia, ktorá je dôvodom na podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p., lebo súd bol v namietanej časti konania o návrhu na prerušenie konania nesprávne obsadený. Súčasne namietla, že otázka súladu ustanovenia § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z.z. s Ústavou je pre posudzovanie jej nároku na náhradu za bolesť podstatná; v dôsledku žalobkyňou tvrdenej protiústavnej právnej úpravy totiž ani znalec nie je oprávnený stanoviť bodové ohodnotenie bolestného vo výške presahujúcej rámec hodnotenia rovnajúceho sa anatomickej alebo funkčnej strate hornej končatiny. Žalobkyňa preto žiadala, aby odvolací súd podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy SR a § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. konanie prerušil a podal návrh na začatie konania o posúdení súladu § 9 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z.z. s ustanoveniami čl. 13 ods. 2 a 4, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 40 Ústavy SR.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Pokiaľ ide o námietku nesprávneho obsadenia krajského súdu pri rozhodovaní o návrhu na prerušenie konania z dôvodu nesprávneho obsadenia súdu, túto námietku žalobkyňa bližšie neodôvodnila.

V zmysle § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší, ak bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 246b ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní rozhodnutí a postupov správnych orgánov súdy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov, ak nie je ustanovené inak.

Zo zápisnice o pojednávaní dňa 22.10.2014 vyplýva, že o návrhu na prerušenie konania ako aj vo veci samej rozhodoval senát krajského súdu, zložený z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a JUDr. Veroniky Poláčkovej.

Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci rozhodoval krajský súd v senáte zloženom z predsedu a dvoch sudcov, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalobkyne, že o návrhu na prerušenie konania rozhodoval nesprávne obsadený súd.

Vo veci samej krajský súd rozhodol rozsudkom tak, že rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným výrokom v plnom rozsahu vyhovel žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala práve zrušenia rozhodnutia žalovanej a vrátenia jej veci na ďalšie konanie.

Podľa § 206 ods. 1 O.s.p. ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vyznelo v neprospech odvolateľa. Vzhľadom na to, že žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, žalobkyňa nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu.

Keďže žalobkyňa nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania, odvolací súd musel v súlade s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. jej odvolanie odmietnuť, návrhom na prerušenie konania sa preto nezaoberal.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 O.s.p., lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.